

275

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 21 lutego 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy

Na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 października 2000 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy (Dz. U. Nr 90, poz. 1005 oraz z 2001 r. Nr 66, poz. 669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostka wojskowa — komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi

Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowaną oraz podległą tej jednostce organizacyjnej inną jednostkę organizacyjną,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uposażenie bazowe — najniższe uposażenie zasadnicze żołnierza zawodowego w 2002 r. w wysokości:

a) 1 252,00 zł — w przypadku żołnierza nieobjętego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym,

b) 1 495,00 zł — w przypadku żołnierza objętego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym,”;

2) w § 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, dodatki o charakterze stałym i dodatek strefowy przyznają, podwyższają, wstrzymują lub obniżają decyzją:

1) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr:

a) w stosunku do dowódcy jednostki wojskowej, jego zastępcy oraz innego żołnierza podległego bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej,

b) w stosunku do żołnierza pełniącego służbę na stanowisku w jednostce organizacyjnej poza resortem obrony narodowej — na wniosek kierownika, dyrektora lub szefa instytucji cywilnej,

2) dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko o stopniu etatowym co najmniej podpułkownika (komandora porucznika) — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej, z wyjątkiem tego dowódcy i jego zastępcy,

3) bezpośredni przełożony dowódcy jednostki wojskowej — w stosunku do tego dowódcy i jego zastępcy oraz żołnierza pełniącego służbę w jednostce wojskowej, której dowódca zajmuje stanowisko o stopniu etatowym niższym niż określony w pkt 2

— określającą datę nabycia lub utraty uprawnień do dodatku, jego wysokość i podstawę przyznania, wstrzymania lub obniżenia dodatku.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Dodatki do uposażenia zasadniczego inne niż określone w ust. 1 przyznają:

1) dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko o stopniu etatowym co najmniej podpułkownika (komandora porucznika) — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej, z wyjątkiem tego dowódcy i jego zastępcy,

2) bezpośredni przełożony dowódcy jednostki wojskowej — w stosunku do tego dowódcy i jego zastępcy,

3) dowódca jednostki wojskowej właściwy w sprawie wypłaty uposażenia — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w jednostce wojskowej, której dowódca zajmuje stanowisko o stopniu etatowym niższym niż określony w pkt 1 — na podstawie rozkazu dziennego dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

4. W przypadku przyznawania, podwyższania, wstrzymywania lub obniżania żołnierzom zawodowym, żołnierzom odbywającym okresową służbę wojskową lub żołnierzom służ-

by nadterminowej dodatków, o których mowa w ust. 1, kopię decyzji dołącza się do akt osobowych żołnierza.”;

3) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zbiegu uprawnień do dwóch lub więcej dodatków, o których mowa w § 12, § 15, § 17—20 i § 22, żołnierzowi przysługuje jeden, wyższy dodatek.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zbiegu uprawnień do tego samego dodatku według różnych stawek.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do okresów otrzymywania dodatków, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów pobierania dodatku na podstawie § 8 ust. 2—4a.”;

4) w § 8 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych przeniesionych do dyspozycji lub rezerwy kadrowej.”;

5) w § 20:

a) w ust. 1:

— uchyla się pkt 1a i 1b,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Oddziale Kontroli Rozbrojenia Departamentu Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Obrony Narodowej — który wykonuje w jednostkach wojskowych w kraju i za granicą czynności w ramach postępowania weryfikacyjnego w rozumieniu międzynarodowych porozumień o kontroli zbrojeń i rozbrojenia międzynarodowego”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przyznaje:

1) Minister Obrony Narodowej — Dyrektorowi Departamentu Kontroli Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jego zastępcy,

2) Dyrektor Departamentu Kontroli Ministerstwa Obrony Narodowej — pozostałym żołnierzom.”;

6) w § 26 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) drugiego stopnia w specjalności: analityka farmaceutyczna, analityka kliniczna, anestezjologia i intensywna terapia, chirurgia klatki piersiowej, chirurgia ogólna, chirurgia plastyczna, chirurgia stomatologiczna, choroby wewnętrzne, epidemiologia wojskowa, farmacja apteczna, higiena i epidemiologia wojskowa, higiena wojskowa, medycyna lotnicza, ochrona radiologiczna, organizacja ochrony zdrowia wojsk,

organizacja zaopatrzenia medycznego, ortopedia i traumatologia, psychiatria, psychologia kliniczna, radiodiagnostyka, stomatologia ogólna, toksykologia wojskowa, transfuzjologia lub wojskowa medycyna morska,”;

7) w § 31:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zajmującemu stanowisko dowódcy Jednostki Wojskowej Nr 2305 lub Wojskowego Ośrodka Wykonywania Kary Ograniczenia Wolności albo jego zastępcy — 43%,”,

— w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) żołnierzowi pełniącemu służbę w Jednostce Wojskowej Nr 2305 lub Wojskowym Ośrodku Wykonywania Kary Ograniczenia Wolności — 34%,”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zajmującemu stanowisko służbowe dowódcy kompanii, baterii, klucza, szwadronu, grupy pomocniczych jednostek pływających lub grupy ratownictwa morskiego albo okrętu III lub IV rangi — 32%,”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwiększenie dodatku, o którym mowa w ust. 3, przyznaje się na czas określony, nie dłuższy jednak niż do końca roku kalendarzowego, w granicach posiadanych na ten cel środków finansowych. Wysokość przyznawanego dodatku uzależnia się od charakteru i zakresu powierzonych zadań oraz rodzaju i poziomu posiadanych przez żołnierza kwalifikacji zawodowych i specjalistycznych.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pozostających w dyspozycji lub rezerwie kadrowej.”.

§ 2. Uposażenie bazowe, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, stosuje się w zakresie ustalania dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy od dnia 1 stycznia 2003 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*